

અમર-લક્ષ્મી નાટકનાં ગાયનો.

—: રચાવી અને છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :—
વિઠ્ઠલદાસ હેમચંદ્રભાઈ ભાવનગરવાળા.
શ્રી વિજય નૌતમ નાટક સમાજના માલીક.
હાલ મુકામ:-સ્ટેશનરોડ પ્રિન્સેસ થીએટર-મુરત.

અથ સ્વામિત્વના પ્રસિદ્ધ કર્તાન સર્વ હક સ્વાધીન છે.

શા. ખુબચંદ અમીચંદના ધી મુરત જન એ. પ્રી. પ્રેસમાં
પ્રભુશંકરનરભોરામ વ્યાસે છાપ્યું છે. ખપાટીના ચકલા-મુરત.

આવૃત્તિ ૧ લી પ્રત ૨૦૦૦] [સંવત ૧૯૭૬ સને ૧૯૨૦
કિંમત ૦-૩-૦

નામદાર મુખાઈ સરકારની

અમર જિલ્લાના મેટા હોદ્દાઓની માં વિદ્વાન સરકારી ડાક્ટરે અમારી બનાવેલી બાદશાહી યાકુતી અનંગ વિલાસની ગોળીઓ એનાલાઈષ કરીને તેમાં કોઈપણ ભતની તુક-શાનકારક ચીજ નથી એવું સરટીફિકેટ આપેલ છે. અને એ ઉમદા રજવાડી દવા અકસીર હોવાથીજ વિલાયતમાં ખૂબ પ્રચલિત મોટા ડાક્ટરો રાજા મહારાજાઓ, નવાબો તથા દેશી અને અંગ્રેજ ગૃહસ્થો મોટા સરકારી અમલદારોમાં પણ બહુ વખણાય છે. બાદશાહી યાકુતી.

અનંગ વિલાસ.

અમે તે કારણથી અમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે. પુરુષાતન કાયમ રાખે છે. આ રાજવંશી યાકુતી વીર્ય-વીકરના તમામ વ્યાધી મટાડે છે. અને વીર્ય વૃદ્ધ બનાવી ખરૂં પુરુષાતન આપે છે. ખરી મરદાઈ આપનાર અને નળળા માણસને પણ જીવાનની માફક જોરાવર બનાવનાર આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ ભલામણ છે. આ દવા વાપરવામાં કોઈપણ ભતની પરેશની જરૂર નથી, ૪૦ ગોળીની ડબી એકના રૂપિયા ૧૦

બાદશાહી યુનાની લેપ.

ઉમદા દવાઓમાંથી આ લેપ બનાવેલ છે. અને તે નસોન પુરતી તાકાત આપે છે. ખરૂં પુરુષાતન લાવવા માટે આ લેપ ફતેહમંદ ઇલાજ છે. આ ઉપરાંત એકની ડબીના રૂપિયા આઠ તમામ દવાઓનું પોસ્ટ બચું જીવું. ડાક્ટર કાળીદાસ મોતીરામ—રાજકોટ—કાઠીયાવાડ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૧૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૦૦૨ બહિષ્કાર નામ ગાયનો

વિષય ૩ : ૧૨ : ૩

નાટકનાં મુખ્ય પાત્રો.

પુરુષ પાત્રો.

- અમરકુમાર....ચીતેડના મહારાણાનો સત્યાગ્રહી કુમાર
 પ્રતાપ.....તેના પિતા જગપ્રસિદ્ધ એક ટેકી રાણો.
ગ્વાલીયર રાજ્યનો વફાદાર સામંત.
 જયસિંહ.....એક દેશદ્રોહી સત્તા લોભી સરદાર.
 અકબર.....હિંદના શહેનશાહ, હિંદુને મુસલમાન
 બીરાદરો વચ્ચે એખલાસ કરનાર કર્મવીર
 મહાત્મા.
 ૧મ.....તેનો વિદ્વા પ્રેય શાહજહો.
 સખાયત.....શાહજહાનો જી મસ્તાન મિત્ર, પાછળથી
 ખુદાનો સાથો બન્દો.
 શાન્તિલાલ.....દિલ્હી રાજ્યનો કાપડી કામદાર.
 નગદરાય.....દ્રવ્ય લોભી, વણિક.
 સુમંત.....શાન્તિલાલનો મુપુત્ર.

સ્ત્રી પાત્રો.

દેવીવસુધરા....જગત માતા.

લક્ષ્મી.....ગ્વાલીયરની રાજકુમારી, અમરકુમારની
અડગ ટેકવાળી વિરાંગના મહારાણી.

ગીરીબાળા.....તેની બહેન. પ્રિયજન માટે આત્મભોગ
આપનાર વીરબાળા.

ગુમાન.....ગીરીબાળાની માતાને લક્ષ્મીની અપર માતા
એક ઝેરલી અંટકીક્ષત્રાણી.

અંબરકુમારી..શાહબદાની પતિવૃતા બેગમ.

ગમતગૌરી.....શાન્તિલાલની પરણેતર, સખાયત સાથે
ગટલાયલી વીલાસો સ્ત્રી.

શારદા.....સુમંતની ઘરરખુ ગૃહિણી.

એ સિવાય—પ્રધાન ભામશા, કાજી, હજુરી, કાસઢ
પહેરેગીર, કમળા, ચંપા, કેતકી, દેવાં-
ગનાઓ, કુમારીકાઓ—વિગેરે વિગેરે.

સ્થળ—ઉદયપુર (મેવાડ) દિલ્હી; અને ગીરીદુર્ગ.

॥ શ્રી ગણેશાયમમઃ ॥

અમર-લક્ષ્મી નાટકની ટુંક પ્રવેશવાર હકીકત.

મંગળા ચરણ.

અંક ૧લો.

પ્રવેશ ૧લો—સ્થળ, મેવાડની સરહદ પર શાહ-
ની છાવણી. મહારાણા પ્રતાપે મોગલ સુબાને હરાવી,
ઉદયપુર ફરી કબજે કર્યાથી ઉત્સવ નીમીતે થતી તોપોની
ગર્જના શાહના સાંભળવામાં આવે છે; તેટલામાં શાહનો
સત્તા લોભી સ્વબતી દ્રોહી સરદાર દુર્જયસિંહ રાણાઓનું
છત્ર લઈ હાજર થાય છે; ને “મે” મેવાડની સ્વતંત્રતા
નષ્ટ કરી છે,” એમ કહી કુલાય છે. વીરક્ષત્રી સામંત
રામસિંહ મેવાડ પરતંત્ર થયું જાણી અક્રસોસ કરે છે; ને
પ્રતાપની ક્ષત્રીવટ પર તરાપ મારતા દુર્જયને ઝોલતો બંધ
કરે છે. દાનો અકબરશાહ પણ રામસિંહનો પક્ષ કરે છે,
ને ન્યાયની ખાતર દુર્જયને દેશદ્રોહી ગણી દેશનીકાલની

સજા કરે છે. દુર્જયશાહપર વૈર લેવાની પ્રતિજ્ઞા કરે છે. આજે દશેરાનો તહેવાર હોવાથી, સિંહનો શીકાર કરી શુકન સાધવા ક્ષત્રીવીરો સિંહની શોધ કરે છે, તેટલામાં છંછેડાયલો સિંહ અકબરશાહપર આક્રમણ કરે છે. અચાનક અમરકુમાર આવી વીનાશસ્ત્રે સિંહનો નાશ કરે છે, ને શાહને બચાવે છે. શાહ તેની વીરતાથી ખુશ થઈ, તેના વડીલોનું રાજછત્ર તેને અતિ હર્ષથી પાછું સોંપે છે. હિંદુને મુસલમાન ખીરાદરોમાં સંપત્તિ જ્યોતિ પ્રગટાવવા મોગલ સમ્રાટ રામસિંહને સંધીપત્ર લઈ રાણાજી પાસે મોકલે છે ને પોતે ઉદયપુર જવાની તૈયારી કરે છે. પોતાના સંતાનોનું ઉજ્જવલ ભવિષ્ય જોવાથી દેવી વસુધરા હર્ષિત થાય છે. દેવાંગનાઓ પણ હિંદ સંતાનોની ઐક્યતાનું ગીત ગાય છે.

પ્રવેશ ૨ જો—અરણ્ય પ્રારબ્ધયોગે નીર્જન વનમાં રઝળતી ગ્વાલીયરની લક્ષ્મીને ગીરીબાળા નામની બે રાજકન્યાઓ સમ્પત્તિની પ્રબળતાના વીચારો કરે છે. તેટલામાં તેમનો પાલકપિતા રામસિંહ આવી બંને જહેનોને આધ્યાસન દે છે. લક્ષ્મીપર વૈર લેવા નીકળેલી ગીરીબાળાની ઝેરીલી માતા ગુમાન વીક્રમચંદ્રી સિંહણની માફક ત્યાં આવી ચડે છે, રામસિંહ બંને જહેનોને ગુપ્તરાખી ગુમાન રાણીનું હૃદય

જાણીલે છે. ગુમાનરાણી લાલચ આપી રામસિંહને પોતાના પશ્ચર્માં લેવાનો પ્રયત્ન કરે છે. અડગટેકી રામસિંહ ઉલટી લક્ષ્મીનું રક્ષણ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લે છે. ગુમાનરાણી ગુપ્ત રીતે શાહજાદા સલીમની મદદ માગવા જાય છે. રામસિંહ લક્ષ્મીને લઈ રાણાના શત્રુમાં સોંપવા વીઢાય થાય છે. લક્ષ્મીને ગીરીબાળા બંને જોડેનો ફાટતા હૃદયે છુટી થાય છે.

પ્રવેશ ૩ જે—શાહજાદાના ખાનગીખાતાના કાપડી કામદાર શાન્તિલાલનું ઘર. શાન્તિલાલની નવી સ્ત્રી ગમન ગૌરી, વય, પૈસાને રૂપના કળેડાથી નીરાશ થાય છે. નવી વહુમાં અંધ બનેલા શાન્તિલાલની પધરામણી થાય છે. પોતાના પુત્ર સુમંતને બહાર ગએલો જાણી, નવીને એકલી જોઈ શેઠ બહેમાય છે. તેટલામા શાહજાદા ના ઘુસડીયા મિત્ર સખાયત અલ્લી કાપડી કામદારના ઘરમાં ગુસીજાય છે. શાહજાદાનો મિત્ર જાણી શાન્તિલાલ સખાયતને આવકાર દે છે. સખાયત શાન્તિલાલને કંઈ જોડાનું કાઢી શાહજાદા પાસે મોકલે છે. શાન્તિલાલ પોતાના દીકરા સુમંતનો નવીપર પહેરો મુકતો જાય છે. સુમંત પણ સખાયતની યુક્તિમાં ફસાઈ શહેરમાં વિદાય થાય છે. ગમનગૌરીને સખાયતનો જોટાળો થાય છે. સુમન આ બધું સમજી જાય છે ને પોતાના પિતાને બોલાવવા જાય છે.

ગમનગૌરી સખાચત અદલી સાથે આ તડનો લાલ લઈ
જવાના થાય છે.

પ્રવેશ ૪ થો—ઉદયપુરનો રાજદરબાર અમરકુમાર
ને શીરે પોતાનું રાજ છત્ર જોઈ રાણા પોતાના માટે રણમાં
પ્રાણ અર્પનાર વીરસિંહની તનયા લક્ષ્મીનો સ્વીકાર કરે
છે ને અમર સાથે તેનું લગ્ન કરવાનું રામસિંહને વચ્ચન
આપે છે. અકબર શાહરાણાની અડગ ટેકની પ્રસંશા કરે
છે, ને અમરકુમારને પોતાની સાથે દીલ્હી લઈ જવાનું
વચ્ચન રાણા પાસે લઈ લે છે. વસુંધરા દેવી હસતા વહને
પ્રગટ થાય છે. દેવી આજ્ઞાથી ભારતીય વીરો એક બીજાના
સાચા દિલથી મીત્ર થાય છે.—

ભારતીય સંતોનાની ઐક્યતાનું ચીત્ર

ટેકડો

પ્રવેશ ૫ મો—અમરકુમારના અંતઃપુરનો એક
 ભાગ રાજકુમારી લક્ષ્મી પોતાના મનોરમ શુકને રમાડે
 છે. અમરકુમાર આવી નીર્દોષ અડપલું કરી શુકને ઉતારે
 છે. પોતાના બાલ સ્નેહીને ઉડી ગયો બાણી લક્ષ્મી ઉદાસ
 થાય છે, અમરકુમાર તેના શુકને પાછો લેવા જાય છે.
 લક્ષ્મી કુમારને જતાં અટકાવે છે ને અમરકુમારને પોતાનો
 પ્રિય પોપટ ગણી બહાલથી વધાવે છે. અમર લક્ષ્મીને પ્રેમ
 ફોલ આપે છે ને હૃદય દેવી ગણીને સ્થાપે છે. સખીઓ
 આવી લક્ષ્મીને ખીજવે છે ને ઝીણા ઝીણા સ્મિતથી પોપ-
 ટણની રાખીને મનાવે છે.

પ્રવેશ ૬ ઠો—શાહબાદા સક્તીમનું વિલાસ પૃથ્વ
 લક્ષ્મીના રૂપની તારીફ સાંભળી મોહમાં બૌન ભૂલેલો
 સખાયત બેભાન અવસ્થામાં આવે છે. શાહબાદો તેને ધમ-
 કાવે છે. ગુમાનરાણી શાહબાદા પાસે આવે છે ને લક્ષ્મીની
 સુંદર છબી બતાવે છે. શાહબાદો લક્ષ્મીને મેળવવા આતુર
 થાય છે. ગુમાનને ભેઠતી મદદ આપવા બંધાય છે. એક
 તરફી ખ્યારમાં પડેલા સખાયતને પોતાનું હથીયાર બનાવના
 કામ કાઢી લેવા ગુમાન શાહબાદાને સમજાવે છે, શાહબાદો
 સખાયતને ગુમાન રાણીની સાથે સિપાઈઓ સહ મોકલાવે
 છે. ધરડી સખાયત રાજ થાય છે. ને ખુશીયા ગુમાન સાથે
 ઉદયપુર જાય છે.

પ્રવેશ ૭ મો—હિંમતપુરનો રાજપ્રસાદ લક્ષ્મી
 અમરકુમારનો પથ ની ઉભી છે. અમરકુમાર અણખારેલી
 પુષ્પમાળા સ્વીકારી હ . લક્ષ્મી સ્નેહના સંમેલનની
 ક્ષણોનું મુખવર્ણવે છે. અમરકુમાર સ્નેહયોગ કરતાં સ્નેહ
 વીયોગમાં મીઠાસ માને છે. લક્ષ્મી કુમારની અંતર વૃત્તી
 કુળી જાય છે, ભગ્ન હૃદયે લક્ષ્મીની રજા લઈ અમરશાહની
 સાથે દિલ્લી જાય છે, પ્રિય વીયોગથી લક્ષ્મી સુધર્વાશ થાય
 છે, ત્યાં ગુમાનને સખાયત ગુપ્ત રીતે હાખલ થાય છે લક્ષ્મી
 જાગ્રત થતાં સર્વની સામી થાય છે. હાથમાંથી પીસ્તોલ
 પડી જતાં શસ્ત્ર વીના શુરી ક્ષત્રાણી બેહોશ બની જાય છે
 ગુમાન સિપાઈઓની સહાયથી લક્ષ્મીને છાંવી જાય છે.

(ટૂંકલો)

અંક રજો.

પ્રવેશ ૧લો—શાહી મહાલયનો એક ભાગ.

અમરકુમાર નિંદ્રાધીન છે, ત્યાં ગુમાન શાહજાદાની સાથે દાખલ થાય છે. અમર બગી બાય છે. સહીમ તેની સાથે તોછડાઇથી વતે છે. અમરકુમાર બીરતાથી તેને મહાત કરે છે. શાહજાદો કાલાવાલા કરી અમર પાસેથી છુટે છે, ને સમય આવે તેનો કાંટો કાઢી નાખવાનો વીચાર કરે છે. અકબર શાહ ગુપ્ત રીતે આ બનાવ જુવે છે. શાહજાદાને ઠપકો આપે છે. શાહજાદો શાહના જુઠા કસમ લે છે. શાહ તેને પોતાનો બીજો હુકમ મળે ત્યાં સુધી આજ મહેલમાં રહેવાનો હુકમ કરે છે. શાહજાદો બેહોશ બને છે શાહપર વૈર લેવાની પ્રતિજ્ઞા કરનાર દુર્જય ગુપ્ત રીતે પ્રવેશ કરે છે. ને શાહજાદાનો સંહાર કરવા શસ્ત્ર ઉગામે છે. અમર કુમાર પીસ્તોલથી દુર્જયનો પ્રાણ લે છે. ને શાહજાદાને મૃત્યુના મુખમાંથી ઉગારે છે. ટેકલો.

પ્રવેશ ૨જો—નગદરાયનું મહાન. પોતાની પત્નિ ને તેઠવા આવેલો સુમંત નીરાશ થઈ પાછો બાય છે, તેને ચારદા ફરી ંહેલા આવજો કહી વીઠાય આપે છે. ચારદા પોતાના દ્રવ્ય લેખી પીતાંપર આપ વરસાવતી ધરમાં બાય છે,

તેટલામાં મમનગૌરી સાથે સખાયત નગદરાયના મકાનમાં ઘુસી જાય છે. પારકા માણસને પોતાના મકાનમાં જોઈ નગદરાય હૈયા ધમ લે છે. સખાયત તેને મકાન ખાલી કરી જવા કહે છે. અંતે નગદરાય નાશીપાસ થાય છે ને સખાયત મકાન તફડાવી મફતનો માલીક થાય છે.

પ્રવેશ ૩જો—દિલ્હીમાં ગુપ્ત વીલાસ ગૃહ.
લક્ષ્મી પોતાની અપર માતાને નમ્ર પ્રાર્થના કરે છે ત્યમત્યમ ગુમાન રાણો રાક્ષસીનું દેવીનું સ્વરૂપ ધારણ કરે છે. શાહજહાં લક્ષ્મીને ઇસ્લામી ધર્મ સ્વીકારવાની ફરજ પાડે છે. સર્વ લક્ષ્મી પર બળાત્કાર ગુજરે છે. લક્ષ્મી વીરતાથી પોતાનો બચાવ કરે છે. સર્વ મળી લક્ષ્મીને સુકિત પ્રસુકિતથી સપડાવે છે તેટલામાં અકબર આવી ખુની ત્રીપુટીના પંખમાંથી લક્ષ્મીને છોડાવે છે. દેખો.

પ્રવેશ ૪થો—શાહી જનન ખાનાનો એક ખંડ
શાહજહાંની બેગમ અંબરકુમારી આવી લક્ષ્મીને પુષ્પવેણી આપે છે પુષ્પ વેણી સાથે પોતાના જીવનની સરખામણી કરતાં લક્ષ્મી પુષ્પોને છીનવી લીધી કરી નાંખે છે. તેમાંથી ચીકી નીકળે છે. સલીમના પ્યારની પત્રીકા જોઈ-લક્ષ્મી અંબરકુમારી પર ક્રોધે બરાય છે. વાતનો ખુલાસો થતાં અન્યો અન્ય એક બીજાની માફી રહાય છે. અંબરકુમારી લક્ષ્મીને

એક કટાર લેટ આપે છે પણ તેનો પ્રહાર પોતાના પ્રિય સહીમપર ન કરવાનું લક્ષ્મી પાસેથી વચન માગી લે છે. શાહજાદા આ બનાવ જોઈ ઉશ્કેરાય છે. અંબરકુમારીને એક ઓરડામાં કેદ કરી લક્ષ્મીપર જુદમ જુદમ ગુજારવા તત્પર થાય છે. લક્ષ્મી અડગ રહે છે અમરકુમાર આવી શાહજાદાને ભયભીત કરે છે. શાહજાદો ખભરાય છે. ઓરડામાં કેદ કરેલી અંબરકુમારી ખારણું તોડી પોતાના પતિને પૃથ્વીપર પડી જતો બચાવી લઈ જાય છે. ટેબલો

પ્રવેશ પમો—દિલ્હીમાં અકબરશાહનો શાહી દરબાર. કેદી સખાયતનો ન્યાય. સખાયતને દેશનીકાલની સખ. રાણા પ્રતાપનું આગમન ! શાહે રાણાને સમોવડાયો. મીત્ર ગણી દિલ્હીના તખ્તપર પોતાની સાથે બેસાડવો. રાણે હિંદુને મુસલમાન ખીરાદરોની અકચતાનું ફરમાન સ્વીકારી શાહનો આભાર માનવો. શાહની અમર-લક્ષ્મીનાં લગ્ન કરવાની રાણા પાસે માગણી રાણે કુળની વડાઈ માટે તે માગણી ધનકારવી. શાહે રાણાની પ્રતિતીની ખાતર અમરને દરબારમાં બોલાવવો. રાણે તેને લક્ષ્મીનો પ્રેમ છોડી દેવા સમજાવવો.

નિષ્કલંક લક્ષ્મીને અન્યાય ન આપવાનો કુમારનો સત્યાગ્રહ રાણાનો દુરાગ્રહ ક્ષત્રીવટ માટે રાણાએ કુમારનો વધ કરવા તૈયાર થવું અમરે પોતાનું શરીર પીતુ ભક્તિમાં

અર્પી દેવું. અકબર રાણા પાસે અમરના પ્રાણની લીક્ષ્મા માંગે છે. રાણો અમરને લક્ષ્મીને બૂલી જવા બે વરસની મુદત આપે છે, અમરકુમાર પીતાની આપેલી તલવાર લઈ યોગીઓની નીચ્છ શુદ્ધમાં જવા સજ્જ થાય છે. લક્ષ્મી, પણ તાપસકુમારનાં વેશમાં તેની પાછળ જાય છે.

પ્રવેશ દ્વિતીય—નગદરાયનું નવું મકાન. સખાયત અલ્લીની પધરામણી નગદરાયની મુઝવણી છહ્જર રૂપીયા લઈ સખાયતે નગદરાયને મકાન પાછું સોંપવાનું કહેવું એટલામાં પોતાની પુત્રવધુને તેડવા છહ્જર રૂપીયા લઈ શાન્તિલાલનું આવવું. નગદરાયે આ છહ્જર સખાયતને દેવા. શારદાએ આ છહ્જર બાહોશાઇથી સખાયત પાસેથી પાછા પડાવવા.

પ્રવેશ ત્રીતીય—યમુના ત્રેટપર ગીરીદુર્ગ. શુમાન રાણીએ શાહબહાને ગીરી દુર્ગમાં લાવવો ને સૂતેલા રામ સિંહને બેડીયોથી બંડી લેવો. શાહબહાએ રામસિંહને જલ્લાદોની તરવારો બતાવવી, પણ રામસિંહે વજ્રાદારીની ટેક ના છોડવી. રામસિંહ પોતાના બાહુબળથી બેડીયો તોડી નાખે છે ને યુદ્ધ કરે છે. અચાનક અમરકુમાર આવી તેને મદદ કરે છે. ગીરી દુર્ગમાંથી ગીરી બાળાને ઉઠાવી લઈ જતી શુમાનને લક્ષ્મી અટકાવે છે. અંબરકુમારી પણ યુદ્ધમાં સામેલ થાય છે. શાહબહો પલાયન કરી જાય છે. (ટિપ્પણ.)

અંક ૩જો.

પ્રવેશ. ૧ લો.— ગીરીદુર્ગ વિજેતા અમર રામસિંહ પાસે રજા લઈ જવા નીકળે છે. ગીરીબાળા તેને છાના પ્રેમથી નીહાળે છે. ગીરીબાળાનું હૃદય જલ્પીતી લક્ષ્મી અમરને ગીરીબાળાનો સ્વીકાર કરવાનો આગ્રહ કરે છે. અમર પોતાના નિશ્ચયમાં ઢઢ રહે છે. લક્ષ્મી અમરને તણ જાય છે. અમર તેની પાછળ જવા સજ્જ થાય છે. પ્રેમને અન્યાય મળતાં ગીરીબાળા હતાશ થાય છે. લક્ષ્મી પાછી આવી તેને દેવ તપોવનમાં તેના હૃદયકાન્તને બતાવવા લઈ જાય છે.

પ્રવેશ ૨ જો.— નગદરાયનું વાંધાવાળું મકાન. સખાયત ગમનને પોતાની સાથે દેશપાર આવવાનું કહે છે. ગમન તેના ત્રાસથી કંટાળે છે. નગદરાયનું વાસ્તુ નીમીતે બ્રાહ્મણોને લઈ મકાનમાં આવવું. જપ્તીદારને લઈ સખાયત અલ્લીનું પધારવું જપ્તીદાર. મકાનનો કચ્છો લે છે. નગદરાય મકાનને છહુજર રૂપીઆ જવાથી છાતી કુટે છે. તેટલામાં શાહજાદો આવે છે. મકાન નગદરાયને પાછું સોંપી સખાયતને પોતાની સાથે આવવા સમજાવે છે. ગમન સખાયતને શીક્ષા કરવાનું શાહજાદાને વિનંતિ કરે છે

સખાયત શાહજાદાના કહેવાથી પોતાનાં મીસીસને ડીસ-
મીસ કરે છે. શુમાન પસ્તાય છે ને પાપ ઘોઈ દેહ શુદ્ધ
કરવા તીર્થમાં જાય છે.

પ્રવેશ. ૩ જો— દેવતપોવન. અમર સંયમ સાધી
લક્ષ્મીને બૂલી જવા યત્ન કરે છે તેમ લક્ષ્મીની સ્મૃતિ
તાજ થાય છે. વનદેવીઓના પોશાકમાં ગીરીબાળા સખી
ઓ સહ આવી પહોંચે છે અમર તેને લક્ષ્મી જાણી
શંકામાં પડે છે. સખાયત શંકરના રૂપે પ્રગટ થઈ અમર-
ને ફસાવે છે તેટલામાં અંબર કુમારી આવી લેહ ખુદલો
કરે છે, ને બનાવટી શંકરને સખાયતને નામે ઓળખાવે
છે. સખાયત ગુપ્ત સંજ્ઞા કરે છે એટલે સલીમ સિપાઈ-
ઓ સહ આવી અમરને ગીરીબાળાને કેદ કરે છે. અંબર
કુમારી ગુપ્ત ઇશારો કરે છે એટલે અકબર સૈન્ય સાથે
આવી શાહજાદા તથા સખાયત બંને ગીરફતાર કરે છે.
ટેળલો.

પ્રવેશ. ૪ થો— શાંતિલાલ કાપડી કામદારનું
ઘર. ગરીબ સ્થિતિમાં આવી પડેલા શાંતિલાલને કૃષ્ણ-
લાલ નામનો તેનો દહેણદાર હેરાન કરે છે પનિહારી-
ના વેશમાં શારદા આવે છે ને પોતાની ઘડુલીમાંથી નાણાં
કાઢી કૃષ્ણલાલને વ્યાજ સુદ્ધાં ચુકાવે છે. નગદરાય તેની

પાછળ આવે છે. શારદા તેના લોભી પીતાની મતિ ઠેકાણે લાવે છે. શાન્તિલાલ પોતાની પુત્રવધુનો ઉપકાર માને છે. શારદાને સુમંતનો સંસાર મુખી થાય છે.

પ્રવેશ. ૫ મો—રાજ મહાલય. ગુલાબવર્ણી ખીલેલી ઉપા સાથે અમર લક્ષ્મીની સરખામણી કરે છે ને બીથા-સ મૂકે છે. લક્ષ્મી તાપસ કુમારના વેશમાં આવે છે તેને જોઇ અમર અનેક શંકાઓ લાવે છે લક્ષ્મી ગીરીબાળાના પ્રેમને ન્યાય આપવા અમરને સમજાવે છે તેટલામાં ગુમાન આવે છે. ગીરીબાળાને ગુમાન લેટે છે. ગુમાન લક્ષ્મી પરના વૈરના ઉદગાર કાઢે છે. અમર તેને તેમ કરતાં વારે છે. ગીરીબાળાને ગુમાનની પુત્રી જાણી અમર બદલાઈ જાય છે. ગીરીબાળાનો પ્રેમ ધીછાર થઈ જાય છે. પોતાના પ્રિયજનોની શત્રુ ગણી ગીરીબાળા તેની માતાનું ખુન કરે છે ને પોતે પણ આત્મહત્યા કરે છે. અંત સમયે લક્ષ્મી નું સ્મરણ કરે છે તેથી લક્ષ્મી પ્રગટ થઈ તેને છેલ્લી વારની લેટે છે. અમર તપસ્વીને લક્ષ્મી જોઈ અશ્ચર્ય થાય છે—

ટેબલો

પ્રવેશ. ૬ઠો—પૂર્વના સંસ્કાર જાગતાં સાચો ફકીર બનેલો સખાયત શાહની પાસે હાજર થાય છે. સખાયતના અધ્યાત્મિક જ્ઞાનથી શાહ પણ મહાત થાય છે. સુકિતથી

સખાયત છુટ્ટી બાય છે ને ખુદાનો બન્દો બની જગતયાત્રા કરવા બાય છે.

પ્રવેશ ૭મો—શાહી રાજવાડી. અકબર ન્યાયની ખાતર શાહબાદનો વધ કરવા તૈયાર થાય છે. અમર લક્ષ્મી આવી શાહબાદનો બચાવ કરે છે. શાહબાદો લક્ષ્મીને ખડેન તરીકે ગણે છે ને અમરને સમોવડીઓ મીત્ર ગણી ક્ષમા માગે છે પ્રતાપના હાથે અમર લક્ષ્મીનો હસ્ત મેળાપ થાય છે. ને રામસિંહ પશુ પોતાની ઈચ્છા પૂર્ણ થવાથી આનંદીત થાય છે.

હીંદ બાળકોનું ચઢુકુળમણિને આમંત્રણ રનેહનીમંત્રણ.

શાંતિ! શાંતિ? શાંતિ

અમર-લક્ષ્મી

સ્તુતિ.

દેશબાળાઓ—

૧

વંદુ દેવી સરસ્વતી,
અમી ઝરણાં ઝરતી.....વંદુ
ત્રીશ કોટી તનુજતારાં,
બહાલથી વધાવનારાં,
માત તારાં ગણી ખ્યારાં,
દે પ્રસાદી.....વંદુ.

દેવાંગના—

૨

આજે એક થશે :હિંદનાં સંતાન,
એક બીજાનાં કરશે સન્માન.
જાત, ભાત, ધર્મ ભેદ, ભાવને વીસારશે,
ધર્મ એક સર્વ દેશ સેવાનો ધારશે;
અંતરમાં અંતર મીલાવશે.
દેશવીરોને દેવ સમ ધારશે,
ગણશે સૌ સૌને સમાન.....એક.

લક્ષ્મી ગીરીબાળા— ૩

રહે ના કોઇના એક સરખા દિવસ આ.

મહેલના વિલાસી થાય મહુલીના વાસી હા....રહે.

રમતાં એક દિન રાજ સદનમાં,

આજ રજાતાં નીર્જન વનમાં;

લાગ્ય ફરે ત્યારે ફરતું જગત આ.....રહે.

ગીરીબાળા— ૪

મારી મધુરી મીઠડી ખેન, વીનાની સુની લાગશે,

મહુલી સુની લાગશે.

નીશદીન બહાલી લગિની તારી ખેન ! ખેન ! પોકારશે

આ સુની લાગશે—મહુલી

મધુર પ'ખીડાં આ ઉપવનનાં તારાં ખ્યારાં રમવા આવશે,

સુણી વીયોગ સલુણી તારાં છાના આંસુ ઉઠ્યાં ગાળશે.

લક્ષ્મી—તેને દીલાસા દેજે કહેજે એકદીન સુખનો એવો આવશે

પાછા પ્રભુ મેળાવશે—આસુની

ગમન ગૌરી— ૫

હું ગૌરી રૂપાળી, મારી કાન્તિ નીહાળી,

કંઈક સુંદરીયો શરમાય,—જગતની સુંદરીયો, શરમાય—હું.

કોઈ કહે મોહિની ! કોઈ પદમણી !

મૂલ્ય માફ ના કોઈથી અંકાય;—સુંદરીયો શરમાય—જગતની

હીરાના આહક, પ્રીતીના પારખ
મારા લાયક મને કોઈ ના જણાય-સુંદરીયો શરમાય-જગતની
ગમન ગૌરી— ૬

છેટા છેટા હાંહારે આજ છેટા,
રહો રસભીના રાજ કાલે કતારગામ આવજો,
સાથે હાથી, ઘોડાને મેના લાવજો,
હોરાજ રઝાકનું બેન્ડ લેતા આવજો;

સખાયત—કાલ કોણે હાંહારે કાલ કોણે,
દીઠી છે આજ હોરી રમવાને ચાલો રાજવણ;
કાલા ઘેલા બોલોથી હૈયું વીંધ્યું,
ગમન—રાજ હુમસમાં બંગલો બંધાવજો—છેટા

નાચનારીઓ— ૭

હર્ષ નાદે સુહાગ, દેવ દેવી સુરરાય,
હિંદ વીરોને ંહાલથી વધાવે, યશ આવે.....હર્ષ.
વીર મેવાડી, હાક વગાડી, શોર્ય બતાવી રણ ગજાવી!
ભારતી માતની કુબદ્ધિપાવી, બાહુ બળે દીધો દેશ ઉદ્ધારી.
અર્પી શીર દેશ માટે ! સિધાવ્યા વીર વાટે !
જુગ જુગ કીર્તિ ને નરવરની દેશકાજ જીવન દે...હર્ષ.

લક્ષ્મી— ૮

લઉં મારા પ્રેમી પોપટ તારાં વારણાં.
'વારણાં' એ, રનેહનાં સંભારણાં હો રાજ.....લક્ષ્મી

આંગણે રચાવું વહાલા વાડીઓ રૂપાળી,
 દ્રાક્ષને ઢાડીમ તણી કથારીઓ રસાળી;
 રસીલા ! કહે હવે મન માનશે કે નહીં ?

અમર—હજી મેના રાણીની ખોટ રહી,
 રનેહ જીવન જોડી વીનાનું નહીં;

લક્ષ્મી—હુંજ તારી મેના ! હવે છોડીશ રીસામણાં....લઉં.

૯

લક્ષ્મી—પુરનો મોરલો હો રાજ;
 જોતાં રસનાં ખીંદુ રાચે;
 હૈયુ થનગન થનગન નાચે—પુરનો.

અમર—ઢેલ વીનાનો મોરલો જેમ વીજ વીનાનો મેહ,
 તારા વીનાનું જીવન જેવું પ્રાણુ વીનાવો દેહ,

લક્ષ્મી—ઉઘડી ઉર પાંખડીયો આજે—પુરનો.

મારા આંગણીયે મહારાજ,
 મારે સ્વર્ગ ઉતર્યું આજ,
 પામી દૈવ લોકનું રાજ—પુરનો.

સખીઓ— ૧૦

અલી ચાલ ચાલ મેના રાણી
 પોપટજીની પટરાણી—

લક્ષ્મી—ક્યાંને પોપટ ? ક્યાંની મેના ?

સખી—ઘરનો પોપટ, પરની મેના.

લક્ષ્મી—અમથી વળગી પડેા શાની ?.....પોપટજી.

છેક અભણી, હું છું સજની,

સખી—પ્રિય પોપટ સંજે રમતાં રજની

તારી છાતી નખથી છુંઢાણી.....પોપટજી.

સખાયત—

૧૧

કહાં ? લે જાઉં કિલ દોનો જહાંમે ઇશક મૂશકીલ હય,
ઈધર પરીયોકા મજમા હય, ઉધર હુરાંકી મહેશીલ હય;
ઇલાહી કયસી ! કયસી ! સૂરતે તુંને બનાઈ હય,
હરેક સૂરત કલેજેસેં લગાને કે કાળીલ હય;
સુવાલે બોસાપર કયુ ઝીડકીયાં દેતે હો સખાયત કે,
હમેશાં આતે રહો દીલબર દીલાંસે દીલ મીલાતે રહો....કહાં?

લક્ષ્મી—

૧૨

મમ સ્વપ્ન તણી મૃદુવાત સુણાવું સાંભળને સાહેલી
મારી ક્યારીમાં આવ્યો અતીથી,
કિંડા કરી કાંઇ મુજને વીંધી;
પ્રેમ પુણ્ય ચુંટી કરી લેલી, સાંભળને સાહેલી—મમ
માળા મેં સુમનની ગુંથી,
અટક્યાળે તે અધવચ ગુંટી,
મારી કુલવાડી ત્યાં લુંટી, કહું હું સાંભળને સાહેલી—મમ

લક્ષ્મી

૧૩

મારા જીવન આધાર રાજ જપતી જપમાળ,
 વાટ ભેશે તારી વહાલમ રસ અભિલાષુ બાળ
 અમર—જીવનની આશ તું પ્રાણનો પ્રકાશ તું !
 આત્માની આંખ્ય તું પ્રભુતાની પાંખ્ય તું !

લક્ષ્મી—અંતર ઉતારી તારી મૂર્તિ પ્રેમાળ—વાટ
 અમર—વિયોગને સંયોગ એતો સ્નેહના બે ભાગ છે.
 વિયોગમાંજ સાચી રહી સ્નેહની મીઠાશ છે
 લક્ષ્મી—તારા વીનાતું સુંતું જગ આ વીશાળ—વાટ

અંક ૨જો.

શારદા—

૧૪

લગ્ન કરે થઈ મગ્ન ફરે પણ સમજે નહીં સંસાર એ શુ? ફરજ ન જાણે, ન પ્રેમ પીછાણે લોગવે લોગ વિલાસ તેથી શુ? નરનારીના દિલની દોરી એક ન હોય તો જીવન એ શુ?—સમજે

શારદા—

૧૫

મહેમાન મોંઘા મૂલા,

ઠહેલા ફરી આવજો રસીલા,

સુમત—પ્રિય બાળા! કદી ના! વીસરશે! બોલ તારા!—

મહેમાન.

શારદા—પ્રેમના બંધમાં બાધી નગીના,

એકલી મૂકીને જાવું ઘટે ના;

હરીશુ, ફરીશુ, સળેડે ક્યારે?

મીઠી મીઠી વાતો કરીશુ ક્યારે? ઠહાલા—ઠહેલાં

ગમનગૌરી—

૧૬

ચાલો ચાલો રસીકવર સુરતની શેરીઓ ખતાવો

અખાયત—લલના લટકાળી શું લટકે ને મટકે લોભાવો?

નગદરાય—હાં સીધાવો! બાપુ જાઓ!

ગમન—જરીવાળાને ત્યાંથી જરીની સાડીઓ અપાવો—ચાલો

બીજો કોઈ દિલદાર મળે તો આને ઉલો મુકી જાઉં

ચખાયત—શાહપુર ચક્રે તને વળાવું ને બીજી કાન બે લાવું
 ગુસ્સી જવામાં શું માલ છે તે,
 સાળીત સૈને કરી બતાવું—ચાલો.

લક્ષ્મી—

૧૭

અમર ના કોઈની કાયા, જીવનનો કંઈ લઈસો ના;
 છતાં પણ વેર ચો માતા, કયી આ જીંદગી માટે ?
 તમે હુંને જગત આપું, જવાનાં એક વાટે સૌ,
 કરો છો માઈ ને તારું, કયી આ જીંદગી માટે ?
 હજારો શબ્દ મુશીદો, ને જ્ઞાની પ્રદ્ધ વેતાઓ;
 ન પ-તો કોઈનો લાગ્યો, હું પદ કયી જીંદગી માટે ?
 જૂઠી મનની મુશીદોથી, કહોને કોણ પરવાયું ?
 કરો આ પાપ શા સારું, કયી આ જીંદગી માટે ?

અંજલિકુમારી—

૧૮

જગમાં કોઈ સુખી જોડું નહીં;
 થોડી ઘણી ખોડ સૌ કોઈમાં રહી—જગમાં.
 સુલક્ષણા સ્ત્રી કે પતિ વ્યભિચારી,
 નર ગુણવંતો તો, કુંભારજી નારી;
 સૌની ઉમેદો રહે મનમાં ભરી—જગમાં.
 લલના જે લોભી તો પતિ અતિ દાનો,
 યુવતી ઉદાર તો પુરૂષ ટકાનો.
 આશામાં જગે જુલે માનવી.

સખાયત—

૧૯

કાણુ રહે એ દેશમાં જે દેશ નીંમળ થઇ ગયો.
બહ સુરત અહીંની એરતોથી છેક કંટાળી ગયો;
તાણ મળની નાજનીનો દેશમાં દુષ્કાળ છે,
તો પરદેશમાં જઇને હવે ગુસી જવામાં માલ છે.

અમરકુમાર—

૨૦

ટેક એક વીરની,
એ છે કસોટી શોયની,
શીર જાય, મૃત્યુ યાય, પણ તજવી નહીં—ટેક.
પદ, માન, સુખ દહાણુ સૌ મળે વિશ્વમાં—ટેક.
ત્રણ લોકમાં પણ ટેક ગઇ તે ના મળે,
તો શું રહું આ વિશ્વમાં—ટેક.

શારદા—

૨૧

અણ વાહ વાહણ સુંદરીયાં મોરી,
લે ગઇ મછલીઆ
મયે' જલ જમના હાથ ધોય રહી,
છીટક ગીરી મોતી મોરી ખ્યારી સુંદરીયાં—અણ
સુનીયે પિયા બીન લાયે સુદરીયા,
તોસે ન બોલુ મયે' તો સારી ઉમરીયાં—અણ

અંક ૩ બે.

ગીરીબાળા—

૨૨

સ્નેહજળ મીઠાં પીવા મુરગંગનાંરે,
 ઉડીબા ! ઉડીબા ! દુર દેશે પ્રેમી હંસલારે
 તીરથના ઘાટ શોધી સ્નેહયોગ સાધજેરે,
 સ્નેહની વીણતી જુના સ્નેહયોગી આપશેરે....ઉડીબા
 પ્રેમની અલેહ વાટો, વસમી આ વિશ્વમાંરે.
 પ્રેમના ઉપાસક બણે અન્ય તેશું બણશેરે....ઉડીબા

ગીરીબાળા સખીઓ— ૨૩

અલી ધીમે ધીમે ચાલ, અમે પાછળ બહુ પડીએ,
 તું ધીમે ધીમે ચાલ.

સખી સૌ અવલોકન કરીએ, પ્રેમના પ્રેમે પરવરીએ
 સ્નેહ થકી સંચરીએ, તું ધીમે ધીમે ચાલ....અમે
 મીઠાં મીઠાં પુણ્ય પરિમલ મહેકે, લલીત લત્તા લલના શી લહેકે.
 તારૂં યૌવન કંઈ કંઈ કહે...તું ધીમે ધીમે ચાલ-અમે.

૨૪

અમર—છોડો ભગવતી આ ઉપવસને થશે પાતકનાં અધિકારી;
 ગરીબાળા—નવ ક્રોધ કરો બ્રહ્મચારી, લઈભીક્ષા દયો દીક્ષા
 તમારી.

અમર—દર્શન, સ્પર્શ, વીવેચન, હાસ્ય વીનોહ સ્ત્રીઓથી નકરવું
સન્યાસી અને બ્રહ્મચારી જનોએ સ્ત્રી એકાન્ત થકી ડરવું.

ગીરીબાળા—એ છે નબળા મનની નીશાની,

ને નીજ નીતિ બળની ખામી;

તમેદો નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી દયો પામરને ઉદ્ધારો છો.

અમર—ભલે અગ્નિ શુદ્ધ કદી હોયે,

ધૂત મીશ્ર થયે ભડકો થાયે;

ગીરીબાળા—પણ પાત્ર મહીં જો ધૂત રહે, નવ અગ્નિ શકે

ધૂતને બાળી—છોરા.

શારદા—

૨૫

(પનિહારી)

મારી નાની ઘડુલી ને હું નાણુક પનિ હારી

મારા બહાલમનું મન હરનારી—મારો

અર્પી કાયા અમૂલ, મોંઘાં પ્રીતિના મૂલે,

નયન કટાક્ષે લોભાવું લાલ.....નાણુકે

મારી ઘડુલીમાં રસના ખુંદો ઝરે;

અંગે મારે નેહ પરિમલ નીતરે,

જાહું મારું આજ, જોઈ લેજો રાજ—નાની

શારદા—

૨૬

રસીયા રસીક શૃંગાર સુંદરીના,

અનુપમ આપ છો બીજું પછી શું જોઈએ બહાલા ?

સુમંત—રૂઢી તારો, જીવન બરનો

પ્રિય સરલ હૃદય બાળા-રસીયા.

શારદા—શરીરના આ અણુઅણુએ, રૂવે રૂવે પ્રિયતમ પેખું,

જગત સઘળું, નીહાળુ પણ, તમો વીણુ અન્ય, ના દેખું.

સુમંત—અમોંલા પ્રેમનો બદલો,

કહે આપું શું ગુણશાળી-રસીયા.

અમરકુમાર—

૨૭

ખીલી ઉપા નભ મ'ડળે,

દિવ્ય તેની જોઈ કાન્તિ, પ્રિય લક્ષ્મીની સ્મૃતિ,

નયને રકુરે.....ખીલી

અર્પે વિશ્વને પ્રકાશ, ને મને તું કા ઉદાસ,

કરીને હમે—..... ખીલી.

સખાયત—

૨૮

જાઉં છું હું જાઉં છું ? ત્યાં આવશે કોઈ નહીં

સો સો દિવાલો બાંધતાં ત્યાં ફાવશે કોઈ નહીં ?

મારી કબર બાંધી અહીંયાં કોઈને સૂવાડો,

હું બ્યાં દટાઉં ત્યાં કુલોને વેરશે કોઈ નહીં ?

શાહના પગ શાહ કંઈ ઉડી ગયા સૌ ખાક બા,

છે કેાઈની પૃથ્વી નહીં ના કેાઈની સાથે ગઈ,
 આલમ બધીનું તત્વ ને આ જીંદગીનું સત્વ સૌ,
 આખરે તો એક સાચી છે સનમનની બંદગીજીંદગી.
 સર્વ

૨૯

અમ દેશમાં કુમકુમ ભર્યાં પગલે પ્રીતે પધારશે !
 એમરપુરી અમ આંગણે ક્યારે પ્રભુ ઉતારશે ?
 ચદુકુળમણિ ક્યારે મધુર તવ બંસી નાદ સુણાવશે !
 “યુગે યુગે જન્મીશ હું” તે વચન ક્યારે પાળશે ;
 અમ ભરતભૂમીના દિવ્ય પરીમલ કુંજે બેસેલા આવશે ;
 સ્વાગત અમારું સ્નેહથી નીજજન ગણી સ્વીકારશે.

જાહેર ખખર.

અમારી કંપનીના નીચલા નાટકોના ગાયનોની
ચોપડીઓ જ્યાં અમારો મુકામ હશે ત્યાંથી રોકડી
કિંમતે મંગાવ્યાથી મળશે.

ચોપડીનું નામ	કિંમત.	ચોપડીનું નામ	કિંમત.
ખિલ્લમંગળ ઉદ્દેશ સૂરદાસ	૦-૩-૦	માતૃપીતૃ ભક્ત પુંડળીક	૦-૩-૦
શ્રી ભકિતવિજય	૦-૩-૦	વિશ્વ પ્રેમીકલાપી	૦-૩-૦
સુરેખા હરણુ ...	૦-૩-૦	અમર લક્ષ્મી ...	૦-૩-૦
નાગર ભક્ત ...	૦-૩-૦	પીપાભગત ...	૦-૩-૦
નીલમ માણેક ...	૦-૩-૦	હોથલ પદ્મણી	૦-૩-૦
યોગકન્યા ...	૦-૩-૦	જેસલ તોરલ ...	૦-૩-૦
મનહરમેના ...	૦-૩-૦	ખીરબલ બાદશાહ	૦-૩-૦
મહાશ્વેતા-કાદમ્બરી	૦-૩-૦	પ્રવિણ સાગર ...	૦-૩-૦
ઝેહરે શમશીર	૦-૩-૦	રાજ લીલા ...	૦-૩-૦
શ્રી જયમતી ...	૦-૩-૦	મહારાજા શાન્તનુ	૦-૩-૦
ઉર્વશી-પુરુવા	૦-૩-૦	માલવિકા-ગિર્મત્ર	૦-૩-૦
		સ્વામીભક્ત સમાન્ત યા	
		વીર દુર્ગાદાસ ...	૦-૩-૦

વિહુલદાસ હેમજીભાઈ ભાવનગરવાળા.

શ્રી વિ. નૌ. ના. સમાજ.

